

TAJNÉ TIPY

Nejen na řekách jezdí vodáci, ale spatříte je i na potocích, ve kterých není více než po kole na vody a jejich šířka akorát odpovídá kajaku. Nabízíme tipy na dva „potoční“ víkendy tam, kde byste dobré splutí asi nečekali.

● **Stověžatá matička Praha**

Jestli vám nevadí industriální okolí a případní diváci vašeho vodního dobrodružství, zkuste pražské potoky Botič a Rokytka. Jejich splutí se nedá plánovat hodně dopředu, protože bývají sjízdné jen pár hodin po velkých deštích. Výjimkou je víkend 22. – 23. října, kdy se otevrou stavidla Hostivařské přehrady a Kyjského rybníka a desítky lodí se vydají kalnou vodou mezi kamennými zdmi na jízdu do Vltavy.

Botič má dvě tváře. Z Hostivaře do Záběhlic meandruje v lužních lesích, jako by ani netekl v Praze. Pod rychlostní silnicí zvanou Jižní spojka se však v mžiku změní a zajede do betonového a kamenného koryta. Největší atrakcí jsou dva vysoké stupně, kde turistické kánoe jdou ke dnu a kajaky mají potíže vyjet z vodních válců, a čtyři tunely, z nichž poslední měří skoro kilometr a končí až ve Vltavě u Železničního mostu.

Rokytka příjemně plyne městskými parky od jednoho jezu k druhému. Nenechte se ovšem ukolébat, protože pod všemi pěti se tvoří silné válce, odkud se zvrhnutý vodák bez cizí pomoci nedostane. Romantické je i ústí do Vltavy, neboť se vplouvá přímo do Libeňského přístavu.

● **Liduprázdné Ralsko**

Jste-li svým založením spíše romantici, které popudí jakákoliv jiná loď na vodě, než je ta vaše, zkuste někdy splout potoky v bývalém sovětském vojenském prostoru pod Ralskem. Tuto rozsáhlou oblast najdete mezi Mnichovým Hradištěm, Českou Lípou a Má-

chovým jezerem. Všechny popsané toky potřebují mírně vyšší vodu, stačí tedy mokré léto nebo pár dní deštových přeháněk, aby se jejich koryta naplnila.

Svitávka je od loňska prořezaná, a tak se po ní dát splout i dvacet kilometrů za den. Za velké vody se jezdí z Lindavy, za střední z Velenic. Na cestě je možno prohlédnout několik jeskyní na březích, projíždí se tunelem a můžeme několik starých mlýnů.

„**Panenský potok** je za velké vody sjízdný z Jablonného nebo Brniště v délce 7, resp. 16 km, obtížnost max. WW 1. Úzké meandrující koryto s hlinitými břehy, občasně jezy,“ to jsou jediné zmínky v kilometráži českých řek o Panenském potoce. Na internetu se dá najít, že rybáři tam jezdí chytat úhoře a že se potok často vylíje z břehů a způsobuje lokální záplavy. Obvykle se jezdí z Valtinova do Mimoně a poskytuje zážitky z meandrů v lučinatém údolí mezi vysokými kopci Českého středohoří. Vhodné jsou na jeho splutí spíše krátké kajaky než dlouhé kánoe.

Robečský potok připomíná zelené vodácké peklo. Krásný tok uprostřed pískovcového kaňonu by mohl být lahůdkou pro fajnšmekry, ale pro ty, kteří ho sjeli, je noční můrou. Zpočátku teče klidně v zajímavých zatáčkách mezi stromy a občasnými skalkami. Jen co vstoupí do úzké pískovcové průrvy zvané Peklo, nezůstane jejím jménu nic dlužen. Do koryta je napadaná spousta stromů a místy je zarostlé neprostupným křovím. Občas přemýšlíte, zda raději nevzít loď do rukou a nejit s ní pěšky po turistické stezce skrze tunely vysekané ve skále. Potok se jezdívá od vyhořelého zámku Zahradky do České Lípy.

FOTO: JAKUB TUREK

→ hladin nad často nesjízdnými jezy. Je to prostě říčka pro romantický rodinný víkend. Na ložte do kánoe děti, tábornické vybavení, zásoby jídla a pití a vyražte z Horšovského Týna na Plzeň. Kam dojedete, tam postavte stan. Dál od vesnic si můžete rozdělávat ohniček, majitelé rybářských povolenek se mohou pokusit chytit něco k snědku. Nelze ovšem

spoléhat na úlovek, protože stejný nápad mají i nejrbybnatějších úsecích i desítky jejich kolegů.

Svratka: ledovcová řeka

Svratka chvílemi teče podél silničních opěrných zdí, chvílemi v lesnatém údolí. Několik opravených i rozpadlých jezů se dá jet, na cestě řihají pěkné peřeje. Posádky mnohých otevrenek jsou stejně odvážné jako kajakáři, ale často padají do vln nebo je voda aspoň zalévá tak, že pod jezy stejně vystupují a vylévají. To všechno se odehrává jen v době, kdy přehrady Vír I a Vír II upouští vodu. Není to moc často, ale stačí sledovat zprávy z Povodí, abyste mohli vzít loď a jeli si zapádlavovat po jedné z nejhezčích moravských řek.

Vody bývá dost především jeden až dva dny po deštích. Doporučujeme teplé oblečení, i když slunce pálí. O Svratce se totiž z legrace říká, že je to jediná tuzemská ledovcová řeka – tak je spodní voda z Víru studená. Svratka je nejkrásnější mezi Vírem a Tišnovem, což je výlet na jeden hodně dlouhý den, ale dá se pokračovat až do Brna.

Teplá: zábava pro lázeňské hosty

Přehrada Březová na západě České říčce Teplá se párkrát za rok vypouští, aby pustila do koryta vodu pro závody na divoké vodě. Mimo závodníky se mohou do boje s proudy pustit i amatéři. Teplá není pro úplné začátečníky, ale na raftu ji sjede téměř každý. Jen je potřeba mít zkušeného kormidelníka a celá posádka musí být vybavena plavacími vestami a přilbami. Sjet Teplou na kajaku nebo kánoi však už taková legrace není, protože menší lodě než „nafukovací autobusy“ jsou hračkou pro několik nenápadných, ale záluďných stupňů. Říčka pěkně teče na celém sjížděném úseku až do soutoku s Ohří, ale nejzajímavější je průjezd Karlovými Vary. Vodáci zde projíždějí mezi vysokými zdmi a pod několika mosty, odkud na ně shlížejí lázeňští hosté. Teplá tady teče přímo pod vyhlášenými kolonádami. Navíc jsou zde tři stupně, kde se občas někdo zvrhne, a tak je o zábavu hostů postaráno. ●

JAKUB TUREK

Autor je šéfredaktorem specializovaného serveru Horydoly.cz